

«Я в безпеці з МВС»: маленькі львів'яни взяли участь у конкурсі дитячого живопису

Діти працівників Львівського державного університету внутрішніх справ створили патріотичні малюнки та представили власне бачення роботи підрозділів МВС України.

На початку заходу очільник вишу Роман Благута поспілкувався з маленькими митцями, привітав їх з участю у конкурсі та вручив пам'ятні подарунки.

Доеднавшись до ініціативи, дітки присвятили свої роботи тим, завдяки кому щодня почуватися у безпеці.

Маленький львів'янин Богдан Шевців також долучився до мистецької акції.

«Малювання – це одне з моїх захоплень. Найкраще мені поки вдаються графічні роботи. Тому цього разу малюнок

вийшов трохи мінімалістичним. На ньому зображена головна будівля університету внутрішніх справ, де працюють мої батьки», – поділився він.

У другій частині події конкурсанти взяли участь у майстер-класі з виготовлення патріотичних різдвяних листівок для українських захисників. Його провела курсантка факультету № 1, художниця та організаторка благодійних виставок Вікторія Черевко.

Загальнонаціональний конкурс

«Я в безпеці з МВС» відбувся за ініціативи Міністерства внутрішніх справ України з нагоди Дня Святого Мико-

лая. Його учасниками стали діти віком до 14-ти років.

Ганна Бенедюк,
світлина Галини Лемішко

Раду курсантсько-студентського самоврядування вишу очолила Юліана Літвінова

Нова керівниця Ради навчається на другому курсі факультету № 1 ЛьвДУВС. Раніше дівчина вже долучалася до роботи університетського самоврядування, брала участь у благодійних ініціативах, організувала конкурси, інтелектуальні ігри та тематичні вечори.

«Важливо, аби кожен курсант та студент мав змогу реалізуватися, вдосконалити свої здібності та розвинути таланти. А завданням самоврядування є сприяти цьому, створити атмосферу взаєморозуміння, пова-

ги та творчості. Сподіваюся, що мені вдасться втілити у життя всі ідеї, а їх у мене чимало», – наголосила у своїй презентації Юліана Літвінова.

Дівчина адмініструє неформальну сторінку самоврядування «ЛьвДУВС за кадром» та пообіцяла й надалі розвивати цей ресурс.

Вона також розповіла, що брала участь у багатьох форумах і конференціях щодо вдосконалення роботи учнівського та студентського самоврядування, тож планує впроваджувати чимало нових ініціатив для нашого університету.

Нагадаємо, що до цього Раду самоврядування очолював Владислав Савюк. Він став керівником у червні минулого року та нині склав повноваження, оскільки невдовзі завершить навчання у виші.

Галина Лемішко, світлина авторки

Щиро вітаємо з прийдешніми новорічними та різдвяними святами!

Нехай 2023-й рік буде світлим та вдалим для кожного з нас, приносить нові досягнення та сприяє втіленню ідей.

Сили та наснаги захисникам та захисницям України, які дбають про наш спокій та відстоюють незалежність.

Разом до перемоги!

З найтеплішими побажаннями –
редакція газети
«Мій ЛьвДУВС»

У ЛьвДУВС визначили переможців конкурсу наукових есе серед учнівської молоді

У Львівському державному університеті внутрішніх справ оголосили результати конкурсу наукових есе на соціально-правову тематику серед школярів Львівщини.

Конкурс є спільним проектом ЛьвДУВС, Департаменту освіти і науки ЛОВА та Львівської обласної Малої академії наук учнівської молоді. Цьогоріч він відбувався втретє.

До участі долучилися 27 юнаків і дівчат із закладів освіти Львова та Львівської області. Зустріч із конкурсантами проходила в онлайн-форматі. Її модерувала проректорка ЛьвДУВС Ольга Балинська.

Очільник вишу Роман Благута привітав молодих науковців зі цим здобутком. «Талановита молодь Львівщини, попри навчання в умовах воєнного стану та потенційного блекауту, спроможна демонструвати високі показники не лише у сфері здобуття середньої освіти, але також у науці. Я переконаний, що кожен із вас має потужну громадянську позицію та є справжнім патріотом», – підкреслив він.

З вітальними словами також виступив директор Департаменту освіти і науки Львівської обласної військової адміністрації Олег Паска. Він закликав мо-

лодь поділитися своїми враженнями від конкурсу, побажав успіхів у житті та нових перемог.

Крім цього, до присутніх звернулася директорка Львівської обласної Малої академії наук учнівської молоді Івана Бородчук. Вона подякувала учням за те, що долучилися до конкурсу, висловили думки щодо актуальних соціаль-

них проблем та запропонували шляхи їхнього розв'язання.

Роботи учасників оцінювали у семи номінаціях. У своїх дослідженнях юні науковці обґрунтували власне бачення шляхів вирішення суспільних і правових проблем на рівні людини, сім'ї, соціальної групи, суспільства та держави. Порушували питання народного

спротиву, національної безпеки та мови. Також молоді автори висвітлювали гендерні проблеми українського суспільства, досліджували проблеми економіки, психології та педагогіки.

Всі есе пройшли рецензування і перевірку на дотримання академічної доброчесності в антиплагиатній системі StrikePlagiarism.com. Журі надало перевагу роботам, які вирізнялися оригінальністю бачення проблеми та унікальним авторським підходом.

Цьогоріч учасників, які здобули призові місця, нагородять дипломами, а наукових керівників – подяками від оргкомітету конкурсу. Окрім цього, школярі отримають пам'ятні подарунки.

За матеріалами відділу зв'язків з громадськістю ЛьвДУВС, світлина Марти Петрів

Курсант ЛьвДУВС здобув перемогу на Чемпіонаті України з фрі-файту

Вихованець вишу Валентин Губиш виборов «золото» на змаганнях з контактних єдиноборств. Спортивна подія цьогоріч відбувалася у Хмельницькому, її присвятили захисникам України.

До турніру долучилося близько чотирьохсот спортсменів з 13-ти областей. Серед них і курсант Львівського державного університету внутрішніх справ, учасник збірної Львівщини Валентин Губиш. Юнак навчається на

першому курсі факультету № 2. Фрі-файтом він займається вже 3 роки.

«Для мене перемога на Чемпіонаті України – це вагомий здобуток для розвитку. Надалі планую змагатися у професій-

них поєдинках та вдосконалювати свою майстерність», – поділився курсант. Хлопець переконаний, що для поліцейських фізична підготовка є дуже важливою.

Відзначимо, що Валентин Губиш здобув перше місце у ваговій категорії 79 кг серед юнаків 16–18 років.

Бажаємо нових перемог!

Марія-Катерина Винарчик

У листопаді цього року на базі Центру Довженка відкрили благодійну виставку вихованців факультету № 1 Львівського державного університету внутрішніх справ Вікторії Черевко для допомоги українським війнам. Віднедавна основний лейтмотив її творчості – «Мистецтво заради перемоги».

Крім того, що Вікторія – обдарована художниця й волонтерка, дівчина захоплюється наукою, зокрема криміналістикою, і фотомистецтвом, старанно навчається, декламує вірші та вже стала кандидаткою у майстри спорту з кульової стрільби. Вона розповіла про свої захоплення та професійні інтереси, а також поділилася, як вдається поєднувати навчання із творчістю.

«Після початку повномасштабної війни перші кілька тижнів я взагалі не малювала, але потім відчула, що потрібно втілити на полотні усе наболіле. Пізніше виникла ідея продавати власні картини на благодійних виставках, а кошти передавати українським військовим. Першу мою експозицію представили у Пороховій вежі», – розповіла Вікторія Черевко.

Дівчина зауважила, що написання картин дуже допомагає відволіктися та відпочити морально. «Для мене живопис – це насамперед відрив від буденності, переживань та будь-яких зовнішніх подразників, навіть своєрідна медитація. Під час цього процесу дуже важливий аспект – отримання максимального задоволення. Я можу годинами сидіти й вимальовувати кожну деталь. Люблю працювати не лише пензлями, але й

мастихіном, нашаровувати фарбу, створюючи об'ємну текстуру. Це такі справжня магія», – зазначила Вікторія.

Юна мисткиня здебільшого використовує масляні фарби, але також захоплюється цікавою сучасною технікою – флюїд-артом, у якій

би й робити однакові рухи, розподіляючи їх на полотні, візерунок щоразу виходитиме інакшим, неповторним. На моїх виставках чимало таких робіт», – зауважила художниця.

Вікторія розповіла, що найпершу свою картину вона створювала на звичайній ДВП, покритій білим ґрунтом. Знайшовши вдома старі олійні фарби, дівчина зобразила на імпровізованому полотні море.

Вона відзначила: «Мені дуже імпонує тема морських пейзажів, тож можу годи-

КУРСАНТКА ВІКТОРІЯ ЧЕРЕВКО:

«Якщо хочеш писати фарбами, байдуже, що на годиннику вже далеко за північ»

використовують акрил. У перекладі з латини слово «флюїд» означає «здатний текти». Тож, розтікаючись полотном, заздалегідь змішані фарби створюють унікальний абстрактний малюнок, подібний до космічного чи мармурового.

«Особливість цієї техніки в тому, що картину неможливо повторити. Навіть якщо міксувати подібні фар-

нами милуватися роботами художників-мариністів. Їхні кольори та вібрація фарб справляють особливе враження. Окрім того, для мене близька творчість митців-монументалістів, зокрема українського художника Сергія Радкевича. Він є ментором урбаністичного проекту «Монументалка», частини якого відображені на стінах львівських

вулиць. Ми з колегами теж активно долучилися до цієї ініціативи й створювали мурали».

Особливою картиною у своєму доробку Вікторія Черевко вважає зображення ляльки-мотанки – українського родинного символа-оберегу.

Її назва – «Крик душі».

«Коли в моїй уяві виникає образ, який би хотіла втілити, я зазвичай довго його осмислюю. Цю картину я написала після трьох місяців повномасштабної війни. Здебільшого всі, хто дивився на цей образ, казали, що він увібрав багато болю. Ця робота важлива для мене, адже, напевне, це одна з небагатьох картин, в якій кожен елемент

має особливе значення: терновий вінок на голові, нашароване намисто, що огортає шию, та маки, з яких стікає кров», – поділилася вона.

Художниця переконана, що приділяти час улюбленому захопленню – надважливо, навіть попри насичений графік. По-перше, це корисна практика, що допомагає відірватися від побутових проблем. По-друге, замість того, щоб гаяти години на соцмережі чи телебачення, краще зайнятися саморозвитком. «Повернувшись додому з навчання, я щоразу поспішаю владнати всі справи та сісти за мольберт. Якщо хочеш писати фарбами, байдуже, що на годиннику вже далеко за північ», – зауважила Вікторія Черевко.

У майбутньому дівчина планує відкрити власну художню майстерню, у якій можна працювати автономно та навчати живопису інших. А також мріє організувати авторську виставку картин за кордоном.

Розмовляла

Ганна Бенедюк

ПСИХОЛОГІНЯ ГАЛИНА КАТОЛИК:

«Відзначення новорічних та різдвяних свят – це своєрідний ритуал єдності»

Не дарма кожен наступний рік ми вважаємо рубіконом змін. Щоразу бажаємо, аби в старому році залишалося все лихе, а новий приніс більше світлих митей. Ми повторюємо це щороку з особистими сподіваннями, хоча не знаємо, яким виявиться майбутнє. Єдине, що залишається незмінним – світло завжди перемагає темряву. За словами професорки кафедри практичної психології ЛьвДУВС, психотерапевтки Галини Католик, саме це світло й слід ушанувати протягом новорічних свят, на які очікуємо. Ми розпитали у фахівчині, як правильно ставитися до відзначення Нового року в реаліях сучасної війни.

– Як нині ми маємо сприймати святкування Нового року?

– Відзначати прийдешні свята чи ні – це приватна справа кожної людини та сім'ї. Серед українців зараз багато тих, хто втратив рідних і друзів, та й чимало людей, які залишилися без домівок. Є ті, хто попри складні реалії бажають влаштувати бодай якісь радощі для своєї малечі. Кожен має право вибирати відповідно до власних внутрішніх почуттів та установок. Але, мабуть, сьогодні ми здебільшого обрали би бути більш солідарними у такому рішенні, адже переживаємо спільне лихо – війну.

– Як налаштуватися на свята за таких непростих обставин, коли життя довкола настільки змінилося?

– Тепер ми сприймаємо новорічні свята дещо інакше. Зараз варто стриманіше до них поставитися, розглянути як щось глибше, наприклад, як збереження родинних традицій. Йдеться радше не про «святкування» Нового року та Різдва, а відродження сім'ї та родинних зв'язків, своєрідний «ритуал єдності». Такі відзначення сотнями років об'єднували народ, навіть цілі нації та ментальності. Цей так званий «психологічний ритуал» має філософський і ментальний сенс, що зародився ще до християнства.

– А як вчиняти людям, які з певних причин залишилися на самоті?

– Бути наодинці з собою – по-своєму велика цінність і водночас цікавий процес. Адже кожна лю-

дина – це індивідуальний багатогранний всесвіт, який можна безупинно досліджувати. Є про що подумати, що згадати, є з ким «поспілкуватися» у своїй душі. У наш час усамітнення може бути дуже корисним. Тож можна просто влаштувати для себе затишний

вечір, переглянути улюблений фільм, підготувавши напередодні традиційні смаколики.

– Як щодо тих, хто просто боїться самотності?

– Потрібно відновити зв'язок із найближчими. Можливо, це будуть друзі дитинства, з якими людина давно не бачилася, сусіди чи близькі, які живуть за кордоном. Ми можемо почуватися поряд, навіть коли перебуваємо на відстані, за сотні кілометрів.

розуміти – що би з нами не сталося і як би не було важко, потрібно триматися разом. Насправді завжди є ті, хто на нас чекає.

– Для підсумку: чого, на Ваш погляд, українці навчилися за цей рік з психологічного й ментального боку?

– У стресових ситуаціях люди проявляють свою сутність. Пригадую, за часів мого студентства ми часто повторювали: якщо хочете пізнати одне одного, вирушіть разом у похід, і побачите, як ваше оточення себе проявлятиме в екстремальних обставинах. Це наче дія лакмусового папірця. Після початку великої війни добросердні за своєю суттю люди стали ще добрішими й кинулися допомагати з великим натхненням. Або ж, на жаль, сталося навпаки. Питання – з чим ми виходимо з таких досвідів: чи фокусуємося лише на негативі, чи справді єднаємося, продовжуємо підтримувати тих, хто поруч, і стаємо для інших світлом посеред найбільшої темряви. Цьогоріч українці відчули справжню єдність та підтримку. Це нас зміцнює та наближає до перемоги.

Розмовляла
Ганна Бенедюк